

Ученик:

Учитељ:

Милена Марковић IV1

Зорица Вујичић

ОШ „Милунка Савић“, Витановац

064/5000766

zoricakv7@gmail.com

„Риба риби гризе реп“, Јасминка Петровић

Лепо је бити другачији

У књизи се говори о одрастању дечака и девојчица мојих година и проблемима на које они наилазе. Њихови проблеми су бројни: велике уши, слабовидост, љубомора, неправилно изговарање гласа „р“, одбаченост...

Сви имамо потребу да нас воле и да будемо омиљени у друштву. Али то није увек лако. Јунаци ове књиге пролазе кроз бројне проблеме али успевају да их реше. Слушају савете својих пријатеља, наставника, познаника. Неке ствари и сами схватају и тако превазилазе своје проблеме.

Научила сам да од проблема не треба бежати. Треба их решавати. Треба се суочити са својим страховима баш као јунаци ове књиге. Ја своје проблеме решавам тако што послушам савет својих другара и другарица или се обратим својој мами. Ко је упоран и верује у себе он ће увек пронаћи најбоље решење.

Читајући ову књигу препознала сам неке ликове из моје школе. Баш лице. Присетила сам се и тренутака када се нека деца подсмевају онима који су сиромашни, другачије одевени или се другачије понашају. Зашто одбацују оне који су другачији од њих? То неје лепо. Није лепо бити одбачен.

Схватила сам да су разлике лепе и да не могу сви бити исти. У томе и јесте лепота. Лепо је разумети и прихватити друге баш онаквима какви они јесу. Сви треба да научимо да прихватимо разлике и да се осећамо добро у својој кожи. И у школи нас уче да будемо оно што јесмо. И да волимо људе и децу. Лепо је бити свој и бити посебан.